

[Behnke]

tion og sige deres mening osv. Jamen aktstykket lå i Folketingets Finansudvalg, det lå ikke i Folketingets Trafikudvalg, og det er i Folketingets Trafikudvalg, man har mulighed for at komme i deputation. Det er i Folketingets Trafikudvalg, man har mulighed for at komme med de partsindlæg, man nu måtte have, uden at man af den grund har adgang til aktstykket, fordi det netop ligger i Folketingets Finansudvalg.

Dette er næppe tidspunktet at diskutere, hvorvidt demokrati er mere eller mindre bureaukratisk. Jeg vil blot konstatere, at den lidet behagelige styreform, der hedder diktatur, netop er kendetegnet ved, at ingen overhovedet får mulighed for at få indsigt i tingene, og derfor kan der næppe være ret meget papiromsvøb ved tingene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om kompenserende støtte til erhvervsdrivende ved vejarbejder m.v.

Af Glønborg (KRF) m.fl.
(Fremsat 9/10 90).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Trafikministeren (Knud Østergaard):**

Jeg har selvfølgelig forståelse for den holdning, der ligger bag det foreliggende beslutningsforslag. Vejarbejde kan være belastende for private erhvervsdrivende og derfor påføre de erhvervsdrivende ulemper og tab.

Alligevel finder jeg ikke, at dette forslag er egnet til at løse de problemer, forslagsstillerne ønsker at løse. Ordningen vil være dyr for skatteborgerne og for kunderne i de offentlige forsyningselskaber. Den vil være tung at administrere, og det kan i høj grad diskuteres, om den vil blive rimelig og retfærdig.

Med hensyn til at indføre – det står der i forslaget – pligt for offentlige myndigheder til at informere borgerne forud for vej- og ledningsarbejder, der berører adgangsforholdene til deres ejendomme, vil jeg gerne understrege, at det er normal praksis, at grundejere får en sådan orientering. Det gælder altid, når grundejere berøres direkte af det pågældende arbejde, f.eks. ved arealafståelser. I det hele taget gælder det, at grundejere, hvis adgangsforhold forringes under vejarbejder, får underretning i form af orienteringsmøder, gennem orientering i dagspressen eller ved omdeling af breve.

Det er normalt kommunen som vejmyndighed, der sørger for denne orientering, men undertiden kan forsyningselskabet påtage sig opgaven efter aftale med vejmyndigheden.

En bestemmelse i vejlovgivningen, der forpligter myndighederne til forhåndsorientering i forbindelse med større vej- og ledningsarbejder, er derfor overflødig. Pligten gælder i dag som led i en god og fornuftig forvaltningspraksis.

Der er mange former for vejarbejde, der berører de omkringliggende ejendomme. Der kan være tale om pludselige skader i forbindelse med ledningsbrud, mindre arbejder af kort varighed, opgravninger, alt sammen noget, hvor problemerne let kan løses, modsat store arbejder, der kan trække ud i månedsvis. Arbejdet kan vedrøre forretningsgader eller villaområder, mange eller få lodsejere.

Det er min opfattelse, at problemerne må løses under hensyn til de konkrete forhold, og at det ikke er hensigtsmæssigt at indføre faste forskrifter om høring af bestemte organisationer og orientering af grundejerne. Det vil ikke være i overensstemmelse med afbureaukratiseringstanken at indføre faste regler på et område, hvor vejvæsenet har mulighed for at vælge den konkret mest hensigtsmæssige løsning.

Jeg kan naturligvis ikke afvise, at der kan ske fejl, som at en kommune forsømmer sine forpligtelser til at oplyse om forestående vejarbejder af denne karakter. Men det problem kan lø-